

Orde van dienst bij de bevestiging van het huwelijk tussen

Julia Slob en Martijn Moedt

25 mei 2024

PKN kerk, Haaksbergen

Voorganger: ds Wouter H. Slob

Ouderling: Ria Slingerland

Organist: Fred Lugtenborg

Piano: Greet Dussel

Intrede bruidspaar

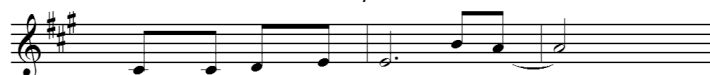
Welkom

Aansteken van de kaarsen

Zingen: De kracht van Uw liefde (Opw. 488)

Heer ik kom tot U,

neem mij hart, ver - an - der mij.

Als ik U ont- moet vind ik rust bij U.

Want, Heer ik heb ont- dekt,

dat als ik aan uw voe - ten ben,

trots en twij-fel wij - ken

voor de kracht van uw lief - de.

Refrein:

Houd mij vast, laat uw liefde stro- men.

Houd mij vast, heel dicht bij uw hart.

ik voel uw kracht en stijg op als een a - rend.

Dan zweef ik op de wind, ge-dra-gen door

uw Geest en de kracht van uw lief - de.

2 Heer kom dichterbij,
dan kan ik uw schoonheid zien
en uw liefde voelen, diep in mij.
en Heer leer mij uw wil
zodat ik U steeds dienen kan
en elke dag mag leven
door de kracht van uw liefde.

Refrein

Gebed

Zingen: lied 793 [Bron van liefde]

The musical score is written on ten staves, each with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody is simple and melodic, with lyrics written below each staff. The lyrics are: Bron van lief-de, licht en le-ven, voor el-kaar zijn wij ge- maakt, door uw hand el- kaar ge -ge-ven, door uw vin-ger aange -raakt. Laat ons op uw toekomst ho-pen, gaan-de-weg U te -ge -moet; dat wij sa-men la- chend lo-pen in uw gro-te brui-lofts-stoet.

Bron van lief-de, licht en le-ven,
voor el-kaar zijn wij ge- maakt,
door uw hand el- kaar ge -ge-ven,
door uw vin-ger aange -raakt.
Laat ons op uw toekomst ho-pen,
gaan-de-weg U te -ge -moet;
dat wij sa-men la- chend lo-pen
in uw gro-te brui-lofts-stoet.

2 Bron van liefde, licht en leven,
zon die hartverwarmend schijnt,
woord van hogerhand gegeven,
trouw en teder tot het eind-
al zou ons een vijand haten,
al gaat zelfs de liefste heen,
liefde zal ons nooit verlaten:
Gij laat ons geen dag alleen.

3 Bron van liefde, licht en leven,
laat uw vreugde in ons zijn;
is de blijdschap weggebleven,
liefde maakt van water wijn.
Dat wij dan elkaar beminnen
zó dat zelfs de dood niet scheidt;
niets kan liefde overwinnen
liefde heeft de eeuwigheid.

Gedicht

Lied: Kan het niet alleen (Stef Bos)

Schriftlezing: 1 Korinthe 13: 1-13

Al sprak ik de talen van alle mensen en die van de engelen – had ik de liefde niet, ik zou niet meer zijn dan een dreunende gong of een schallende cimbaal. Al had ik de gave om te profeteren en doorgrondde ik alle geheimen, al bezat ik alle kennis en had ik het geloof dat bergen kan verplaatsen – had ik de liefde niet, ik zou niets zijn. Al verkocht ik mijn bezittingen omdat ik voedsel aan de armen wilde geven, al gaf ik mijn lichaam prijs om te worden verbrand – had ik de liefde niet, het zou mij niet baten. De liefde is geduldig en vol goedheid. De liefde kent geen afgunst, geen ijdel vertoon en geen zelfgenoegzaamheid. Ze is niet grof en niet zelfzuchtig, ze laat zich niet boos maken en rekent het kwaad niet aan, ze verheugt zich niet over het onrecht maar vindt vreugde in de waarheid. Alles verdraagt ze, alles gelooft ze, alles hoopt ze, in alles volhardt ze.

De liefde zal nooit vergaan. Profetieën zullen verdwijnen, klanktaal zal verstommen, kennis verloren gaan – want ons kennen schiet tekort en ons profeteren is beperkt. Wanneer het volmaakte komt zal wat beperkt is verdwijnen. Toen ik nog een kind was sprak ik als een kind, dacht ik als een kind, redeneerde ik als een kind. Nu ik volwassen ben heb ik al het kinderlijke achter me gelaten. Nu zien we nog maar een afspiegeling, een raadselachtig beeld, maar straks staan we oog in oog. Nu is mijn kennen nog beperkt, maar straks zal ik volledig kennen, zoals ik zelf gekend ben. Dit is wat blijft: geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde.

Preek

Pianomuziek (oma Poes)

Huwelijksbevestiging

Onderwijzing

Zingen: Zegen mij (naar Opw. 710)

Zegen mij op de weg die ik moet gaan.
Zegen mij op de plek waar ik zal staan.
Ze-gen mij in al-les, wat U van mij verlangt.
O God, ze-gen mij al- le da-gen lang!

Refrein 1

Va - der maak mij tot een ze - gen,
ga mij niet voorbij.
Re-gen op mij met uw Geest, Heer,
Je - zus kom tot mij,
als de Bron van le - ven
die ont- springt diep in mij.
Breng een stroom van ze - gen,
waar-in U zelf steeds mooi-er wordt voor mij

Zegen ons waar we in geloof voor leven.
Zegen ons waar we hoop en liefde geven.
Zegen om de ander tot zegen te zijn.
O God, zegen ons tot in eeuwigheid!

Refrein 2

Vader maak ons tot een zegen,
hier in de woestijn,
wachtend op Uw milde regen
om zelf een bron te zijn.
Met een hart vol vrede
zijn wij zegenend nabij,
van uw liefde delend,
waarin wij zelf tot bron van zegen zijn

Trouwbelofte

Ringwisseling

Zegen

Zingen: lied 794: 1, 2 [Gods zegen bidden wij je toe]

Gods ze-gen bid-den wij je toe:

Hij - zelf gaat steeds voor-aan

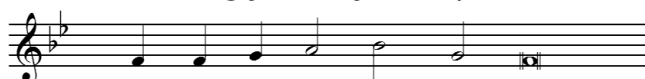
hoe ook je weg zal gaan.

Geen mens weet waar en wat en hoe,

toch mag je al- tijd ho -pen:

God doet de toe -komst o - pen.

2 Je hebt in liefde trouw beloofd,
een zwak, een kwetsbaar woord
is hier door ons gehoord.
Ontvang de vlam die nimmer dooft:
vuur uit Gods hart ontsproten –
Hij houdt ons ja omsloten.

Trouwbijbel en huwelijkskaars worden overhandigd

Gebeden afgesloten met Onze Vader

Stil gebed

Onze Vader

Slotlied: lied 791: 1, 2, 3, 4, 6 [Liefde eenmaal uitgesproken]

Liefde, een -maal uit- ge- spro-ken
als uw Woord van het be -gin,
Liefde, wil ons o -ver - komen
als ge -heim en ze- ge- ning.

2 Liefde, die ons hebt geschapen,
vonk, waarmee Gijzelf ons raakt,
allesoverwinnend wapen,
laatste woord, dat vrede maakt.

3 Liefde luidt de Naam der namen
waarmee Gij U kennen laat.
Liefde vraagt om ja en amen,
ziel en zinnen metterdaad.

4 Liefde waagt zichzelf te geven,
ademt op van goede trouw.
Liefde houdt ons in het leven, -
daarop hebt Gij ons gebouwd.

6 Liefde boven alle liefde,
die zich als de hemel welft
over ons: wil ons genezen,
Bron van liefde, Liefde zelf!

Uitzending en Zegen

Gezongen Amen

A - men

JA

Hij loopt met iets zwaars voor haar uit.
Zij blijft staan.
Zij roept, van de straat, hem iets na,
hij, terwijl hij een huis binnengaat,
een kort 'ja'.

Niet het jaha van moeders die zich vervelen
niet het ja van oja goed want bijna vergeten
niet het ja van wees maar gerust
niet een ja als een knal
niet een ja uit twee delen
zo'n ja waar een nee onder schuilt
niet een ja van: ik ben zo terug
niet een ja van: hou me niet tegen.

Niet een ja half als vraag;
dat zien we nog wel
een misschien, een vermoeden –

maar een dag-in-dag-uit ja
een ja ten overvloede.

Judith Herzberg

